

Štvrtok 11. júna 2015

P8_TA(2015)0232

Strategická vojenská situácia v oblasti Čierneho mora po nezákonnej anexii Krymu Ruskom

Uznesenie Európskeho parlamentu z 11. júna 2015 o strategickej vojenskej situácii v oblasti Čierneho mora po nezákonnej anexii Krymu Ruskom (2015/2036(INI))

(2016/C 407/11)

Európsky parlament,

- so zreteľom na svoje predchádzajúce uznesenia o Ukrajine, najmä na uznesenie z 15. januára 2015 ⁽¹⁾,
- so zreteľom na svoje uznesenia z 12. septembra 2013 o námornom rozmere spoločnej bezpečnostnej a obrannej politiky ⁽²⁾, z 12. septembra 2012 o výročnej správe Rady pre Európsky parlament o spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politike ⁽³⁾, z 3. júla 2012 o obchodných aspektoch Východného partnerstva ⁽⁴⁾ a zo 14. decembra 2011 o revízii európskej susedskej politiky ⁽⁵⁾,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 20. januára 2011 o stratégii EÚ pre oblasť Čierneho mora ⁽⁶⁾,
- so zreteľom na závery Rady zo 17. marca 2014, z 21. marca 2014 a z 18. decembra 2014,
- so zreteľom na závery Rady (pre zahraničné veci) o Ukrajine zo 17. novembra 2014 a z 29. januára 2015,
- so zreteľom na najnovšie vyhlásenia Rady pre zahraničné veci z 9. februára 2015 a zo 16. marca 2015,
- so zreteľom na dohody EÚ s Ukrajinou, Moldavskom a Gruzínskom o pridružení,
- so zreteľom na svoje predchádzajúce uznesenia o Ruskej federácii, s osobitným zreteľom na svoje uznesenie z 13. marca 2014 o invázii Ruska na Ukrajinu ⁽⁷⁾, zo 17. apríla 2014 o nátlaku Ruska na krajiny Východného partnerstva, a najmä destabilizácii východnej Ukrajiny ⁽⁸⁾ a z 18. septembra 2014 o situácii na Ukrajine a aktuálnom stave vzťahov medzi EÚ a Ruskom ⁽⁹⁾,
- so zreteľom na vyhlásenie zo samitu NATO vo Walese z 5. septembra 2014,
- so zreteľom na článok 52 rokovacieho poriadku,
- so zreteľom na správu Výboru pre zahraničné veci (A8-0171/2015),

A. keďže oblasť Čierneho mora patrí k strategicky najdôležitejším regiónom vo svete a má zásadný význam pre EÚ a jej členské štáty, predovšetkým pokiaľ ide o zaistenie ich bezpečnosti a obrany, ako aj pre susedskú politiku EÚ a Východné partnerstvo; keďže význam posilnenej spolupráce medzi Európskou úniou a krajinami v tejto oblasti bol uznaný v Čiernomorskej synergii – regionálnej politike EÚ zavedenej v roku 2008; keďže všetky existujúce dlhotrvajúce konflikty v Moldavskej republike (Podnestersko), Gruzínsku (Južné Osetsko a Abcházsko) a Náhornom Karabachu sú sústredené v oblasti Čierneho mora;

⁽¹⁾ Prijaté texty, P8_TA(2015)0011.

⁽²⁾ Prijaté texty, P7_TA(2013)0380.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ C 353 E, 3.12.2013, s. 77.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ C 349 E, 29.11.2013, s. 38.

⁽⁵⁾ Ú. v. EÚ C 168 E, 14.6.2013, s. 26.

⁽⁶⁾ Ú. v. EÚ C 136 E, 11.5.2012, s. 81.

⁽⁷⁾ Prijaté texty, P7_TA(2014)0248.

⁽⁸⁾ Prijaté texty, P7_TA(2014)0457.

⁽⁹⁾ Prijaté texty, P8_TA(2014)0025.

Štvrtok 11. júna 2015

- B. keďže oblasť Čierneho mora tvorí veľmi dôležitú vonkajšiu hranicu Európskej únie;
- C. keďže Európska rada dôrazne odsúdila anexiu Krymu a Sevastopola Ruskou federáciou, ktorá predstavuje porušenie Charty OSN, Parížskej charty a Helsinského záverečného aktu OBSE, ako aj porušenie záväzkov Ruska v rámci Budapeštianskeho memoranda z roku 1994, a neuznáva ju; keďže Rusko konalo s úmyslom destabilizovať situáciu na východe Ukrajiny; keďže v dôsledku toho boli vyhlásené obmedzenia obchodu medzi EÚ a Krymom;
- D. keďže NATO odsúdila eskaláciu vojenských aktivít Ruskej federácie na Kryme, jej nezákonnú a protiprávnu anexiu Krymu, ako aj pokračujúcu a zámernú destabilizáciu východnej Ukrajiny zo strany Ruska ako porušovanie medzinárodného práva;
- E. keďže po nezákonnej anexii Krymu sa narušila vojenská rovnováha v oblasti Čierneho mora a Rusko teraz nezákonne kontroluje stovky kilometrov krymského pobrežia a priľahlé vody v tesnej blízkosti námorných hraníc NATO a EÚ; keďže Rusko podnecuje agresívne akcie na ukrajinskom území;
- F. keďže pred nezákonnou anexiou boli ruské pozemné a vzdušné vojenské sily na Kryme minimálne a zameriavali sa predovšetkým na obranu Sevastopola – hlavnej základne ruskej čiernomorskej flotily – a dvoch priľahlých námorných základní; keďže anexia Krymu závažným spôsobom oslabilila ozbrojené sily Ukrajiny, najmä jeho námorníctvo, ktoré prevzali ruské vojská; keďže Rusko prostredníctvom rozšírenia svojej vojenskej prítomnosti na Kryme a v oblasti Čierneho mora po anexii pristúpilo k vytváraniu spoločných útočných ozbrojených síl zahŕňajúcich námorníctvo a pozemné a vzdušné sily;
- G. keďže Rusko po anexii zrýchlilo rozširovanie a modernizáciu čiernomorskej flotily; keďže plán modernizácie čiernomorskej flotily je jednou z najambicióznejších súčastí ruského štátneho zbrojného programu na obdobie rokov 2011 – 2020; keďže v decembri 2014 ruská vláda schválila novú vojenskú doktrínu, podľa ktorej sa NATO považuje za hlavnú bezpečnostnú hrozbu pre Rusko;
- H. keďže Rusko v roku 2007 pozastavilo svoju účasť na rokovaniach o Zmluve o konvenčných ozbrojených silách v Európe; keďže Rusko 11. marca 2015 pozastavilo svoju účasť na Spoločnej konzultačnej skupine v rámci Zmluvy o konvenčných ozbrojených silách v Európe a v dôsledku toho od tejto zmluvy úplne odstúpilo;
- I. keďže Turecko je kandidátskou krajinou EÚ, spojencom NATO, námornou mocnosťou, aktívnym regionálnym aktérom v oblasti zahraničnej politiky a kľúčovým partnerom EÚ, v neposlednom rade v oblasti energetickej bezpečnosti a bezpečnosti hraníc; keďže strategická poloha Turecka má tiež veľký význam z hľadiska ďalšej významnej hrozby, ktorej čelí NATO aj EÚ: samozvaného Dá'iš (Islamského štátu); keďže Turecko môže zohrávať dôležitú úlohu v boji proti hrozbám v oblasti Čierneho mora a proti Islamskému štátu; keďže Turecko napriek tomu, že anexiu Krymu Ruskom považuje za nezákonnú, nevyjadrilo jasnú pozíciu k tejto záležitosti a jej následkom; keďže nedávny diplomatický prístup Turecka, najmä s ohľadom na blízke konflikty, ponecháva priestor pre nejednoznačnosť a nie je v súlade s pozíciami EÚ a NATO; keďže Turecko je strategickým bezpečnostným partnerom a zohráva významnú úlohu v oblasti Čierneho mora, a to aj úlohu zverenú podmienkami v Dohovore z Montreux z roku 1936;
- J. keďže reakcia EÚ na ruskú agresiu voči Gruzínsku a na porušenie jeho územnej celistvosti v roku 2008 možno povzbudila Rusko, aby konalo podobným spôsobom aj na Ukrajine; keďže EÚ, NATO a USA odsúdili „dohody“ podpísané v novembri 2014 a v marci 2015 medzi Ruskom a separatistickými orgánmi v Abcházsku a Južnom Osetsku a znovu potvrdili svoju podporu zvrchovanosti a územnej celistvosti Gruzínska; keďže tieto „zmluvy“ sú v rozpore so základnými zásadami medzinárodného práva, ako aj s medzinárodnými záväzkami Ruska vrátane tých, ktoré boli prijaté na základe dohody o prímerí z 12. augusta 2008;

Štvrtok 11. júna 2015

- K. keďže od okupácie ruskými vojskami dochádza v Abcházsku, regiónoch Cchinvali/Južnom Osetsku a najnovšie aj na Kryme k porušovaniu ľudských práv; keďže porušovanie ľudských práv na Kryme postihuje menšinové skupiny a odporcov ruskej okupácie, najmä domorodých krymských Tatárov, proukrajinských aktivistov a aktivistov občianskej spoločnosti a ľudí, ktorí si chcú ponechať svoje ukrajinské občianstvo;

Zmena strategickej a bezpečnostnej situácie v oblasti Čierneho mora

1. dôrazne podporuje neuznanie ruskej anexie Krymu; znova pripomína svoj záväzok týkajúci sa nezávislosti, zvrchovanosti a územnej celistvosti Ukrajiny v súlade s Chartou Organizácie Spojených národov, najmä s jej článkom 2; v plnej miere podporuje závery Európskej rady, podľa ktorých EÚ neuzná nezákonnú anexiu Krymu a Sevastopola; zdôrazňuje, že anexia predstavuje aj porušenie Zmluvy o priateľstve, spolupráci a partnerstve z roku 1997, ktorá bola uzatvorená medzi Ukrajinou a Ruskou federáciou; zdôrazňuje, že je potrebné, aby EÚ a jej členské štáty vystupovali jednotne, pokiaľ ide o vzťahy medzi EÚ a Ruskom;

2. so znepokojením poznamenáva, že v dôsledku nezákonnej anexie Krymu sa zásadným spôsobom zmenila strategická situácia v oblasti Čierneho mora a v susediacej oblasti; domnieva sa, že agresívne konanie Ruska predstavuje jeho návrat k nepriateľskému prístupu založenému na konfrontácii dvoch blokov; varuje, že okupáciou celého polostrova, na ktorom rozmiestnilo trvalú námornú jednotku, Rusko získalo veľmi dôležitý „odrazový mostík“ smerom na západ (Balkán, Podnestersko a ústie Dunaja) aj na juh (východné Stredozemie) a že nezákonná anexia Krymu ponúka Rusku „južný Kaliningrad“ – ďalšiu základňu priamo hraničiacu s NATO;

3. je presvedčený o tom, že zmena geostrategickej situácie, vývoj vojenskej situácie v oblasti Čierneho mora a násilná anexia Krymu Ruskom signalizujú širšie a systémové zmeny európskej bezpečnostnej štruktúry založenej na normách v období po skončení studenej vojny; je presvedčený o tom, že EÚ a členské štáty musia mať pripravenú bezpečnostnú odpoveď na tieto výzvy a v súlade s tým prehodnotiť svoje zahraničné a bezpečnostné politiky, čo sa musí odraziť v revidovanej Európskej bezpečnostnej stratégii, európskej stratégii námornej bezpečnosti a stratégii EÚ pre oblasť Čierneho mora; vyjadruje znepokojenie nad zvýšeným ruským tlakom na východnej hranici EÚ, a to aj na Rumunsko, Poľsko a pobaltské štáty, čo predstavuje významné riziko;

4. zdôrazňuje, že EÚ by mala posilniť svoju vlastnú odolnosť a reagovať na problematiku informácií na vojenské účely a informačnej bezpečnosti; víta rozhodnutie Rady z 19. – 20. marca 2015 o začatí projektu boja proti ruskej propagande, ktorý zahŕňa aj financovanie niekoľkých televíznych kanálov v ruskom jazyku;

5. je hlboko znepokojený súčasným budovaním obranných a útočných vojenských síl Ruskom v oblasti Čierneho mora a plánovaným rozšírením a modernizáciou ruskej čiernomorskej flotily vrátane doplnenia šiestich nových moderných dieselových ponoriek typu Rostov na Done a šiestich nových fregát typu Admirál Grigorovič; pripomína, že rozmiestnením útočných vzdušných síl a modernizáciou krymskej vojenskej infraštruktúry sa rozšíri útočné vojenské postavenie Ruska, ako aj jeho schopnosť plánovať použitie sily za hranicami vlastného územia;

6. so znepokojením berie na vedomie pokračujúce vyzbrojovanie Ruskom v okupovaných regiónoch Abcházska a Cchinvali/Južného Osetsku v Gruzínsku; konštatuje, že táto vojenská infraštruktúra obranného aj ofenzívneho charakteru so svojím širokým operačným rozsahom predstavuje vážnu hrozbu pre celú oblasť Čierneho mora;

7. so znepokojením poznamenáva, že Rusko významne posilnilo svoju vzdušnú a námornú obranu v oblasti Čierneho mora, v rámci ktorej rozmiestňuje nové námorné obranné (protiľodné) strely (s doletom 600 km, schopné zasiahnuť Bospor) a prostredníctvom ktorej zabezpečuje kontrolu troch štvrtín vzdušného priestoru v oblasti Čierneho mora ruskými bojovými lietadlami (na základe prakticky trojnásobného zvýšenia počtu letísk na Kryme); v tejto súvislosti poznamenáva, že Rusko posilnilo svoje strategické aj taktické kapacity: zo strategického hľadiska môžu bombardéry s dlhým doletom, schopné niesť riadené strely s plochou dráhou letu, a prieskumné letectvo operujúce v blízkosti západného pobrežia Čierneho mora potenciálne preniknúť hlboko na územie strednej Európy; z taktického hľadiska predstavujú významnú možnú pozemnú hrozbu dve brigády námornej pechoty – prípadne podporované vrtníkovými loďami typu Mistral; víta rozhodnutie Francúzska opätovne zvážiť dodávku výsadkových vojenských lodí typu Mistral Rusku a víta rokovania Francúzska na jednoznačné a konečné zrušenie tohto obchodu;

Štvrtok 11. júna 2015

8. je hlboko znepokojený vyhlásením prezidenta Putina, že bol počas obsadzovania Krymu Ruskom pripravený uviesť do pohotovosti ruské jadrové sily, ak by Západ zasiahol proti tejto anexii; takisto je hlboko znepokojený hrozivými vyhláseniami vysokopostavených ruských predstaviteľov, že Rusko má právo rozmiestniť a použiť jadrové zbrane na Kryme, čo by malo globálne dôsledky; so znepokojením poznamenáva, že Rusko v marci 2015 rozmiestnilo na Kryme počas vojenského cvičenia bližšie neurčený počet strategických jadrových bombardérov Tu-22M3; je znepokojený novou ruskou vojenskou doktrínou z decembra 2014, ktorá umožňuje použiť jadrové zbrane proti štátu, ktorý nedisponuje takýmito zbraňami;

9. konštatuje, že možné rozmiestnenie ruských systémov zbraní s dvojakou funkciou na Kryme spochybňuje dobré úmysly Ruska, pokiaľ ide o dosiahnutie pokroku v súvislosti s viacstranným programom jadrového odzbrojenia v rámci nadchádzajúcej revízie Zmluvy o nešírení jadrových zbraní, a oslabuje doterajšie úsilie v tejto oblasti;

10. považuje nedávne tesné prelety ruských bojových lietadiel nad vojenskými loďami NATO a ťažobnými plošinami v Čiernom mori za jasný signál agresívnejšej pozície Ruska v oblasti Čierneho mora a varuje pred zvýšeným rizikom eskalácie; žiada o priame komunikačné linky medzi vojskami, aby sa zabránilo tragickým nedorozumeniam, ktoré by mohli mať ďalekosiahle vojenské a bezpečnostné dôsledky;

11. je hlboko znepokojený mimoriadne vážnou situáciou na východe Ukrajiny – kde vojna vedie k destabilizácii Ukrajiny a regiónu ako celku – vrátane možnej hrozby vytvorenia pozemného koridoru spájajúceho ruské územie s Krymom cez územie kontrolované separatistami pozdĺž západného pobrežia Azovského mora (Mariupol), v dôsledku čoho by Ukrajina mohla byť celkom odrezaná od mora; vyzýva Ukrajinu a Moldavskú republiku, aby prijali opatrenia s cieľom zabrániť poskytovaniu dodávok zbraní a vojenského materiálu do regiónu Podnesterska, či už po zemi alebo letecky;

12. odsudzuje skutočnosť, že Rusko poskytuje priamu a nepriamu podporu separatistickým skupinám na Ukrajine, a to aj vo forme zbraní a verbovania, čím umožňuje pokračovanie vojny; je znepokojený správami o vojnových zločinoch spáchaných v regióne kontrolovanom separatistami podporovanými Ruskom vrátane zostrelenia civilného lietadla MH-17, čo je incident, ktorý je v súčasnosti predmetom nezávislého a medzinárodného vyšetrovania; naliehavo vyzýva Rusko, aby okamžite stiahlo všetky svoje vojenské sily z územia Ukrajiny a aby dodržiavalo dohody z Minska; naliehavo vyzýva všetky zúčastnené strany, aby využili svoj vplyv s cieľom zastaviť násilnosti a zabrániť ďalším vojnovým zločinom a novým obetiam; opätovne zdôrazňuje, že na spáchané vojnové zločiny nemožno poskytnúť žiadne amnestie;

13. ľutuje, že iniciatívy týkajúce sa spolupráce pri zaisťovaní regionálnej bezpečnosti v oblasti Čierneho mora BLACKSEAFOR a Čiernomorský súlad (Black Sea Harmony), ktoré mali ostatnému svetu ukázať, že pobrežné krajiny môžu prevziať hlavnú zodpovednosť za svoju vlastnú bezpečnosť a zároveň zachovať svoj potenciál oživiť možnú budúcu spoluprácu medzi týmito štátmi, sú v súčasnosti paralyzované;

Zachovanie pevného postoja a komunikovanie s Ruskom

14. zdôrazňuje, že vzťah s Ruskom, ktoré je dôležitým aktérom medzinárodného systému, by mal byť z dlhodobého hľadiska vo všeobecnosti založený na spolupráci, a nie na konfrontácii; domnieva sa však, že vzhľadom na nedostatok dôvery po posledných ruských krokoch sa z krátkodobého a strednodobého hľadiska akékoľvek obnovenie spolupráce musí zakladať v prvom rade na pevnom strategickom uistení, ktoré NATO ponúka svojim východným členom, a po druhé na zmene ruskej politiky voči Ukrajine, najmä na úplnom a bezpodmienečnom vykonávaní minských dohôd zo septembra 2014 a februára 2015 (ktoré sa vzťahujú iba na konflikt na východe Ukrajiny) a na návrate Krymu Ukrajine, a teda obnovení predchádzajúceho stavu, a kontrole ukrajinských orgánov nad územím tejto krajiny v rámci medzinárodne uznaných hraníc;

15. vyjadruje nádej, že dohoda o prímerí z Minsku dosiahnutá 12. februára 2015 bude dodržaná, a poskytne tak čas na politické riešenie prostredníctvom rokovaní; je znepokojený početnými náznakmi porušenia dohody ruskou stranou a separatistami; zdôrazňuje, že súčasný medzinárodný právny rámec sa musí v plnej miere dodržiavať;

Štvrtok 11. júna 2015

16. domnieva sa, že v prípade, že Rusko nebude úplne vykonávať dohodu o prímerí z Minsku a bude pokračovať v destabilizácii východnej Ukrajiny a v nezákonnej anexii Krymu, režim sankcií by mal pokračovať a mal by sa posilniť, ako aj podpora Ukrajiny pri posilňovaní jej obranných schopností; zdôrazňuje, že EÚ musí preukázať jednotu, solidaritu a odhodlanie pri postihovaní krokov Ruska proti platným pravidlám medzinárodného práva;

17. vyzýva členské štáty EÚ, aby si zachovali pevné a jednotné odhodlanie, pokiaľ ide o schválené sankcie voči Rusku, a to aj zmrazením všetkej vojenskej a obrannej spolupráce a zrušením zmlúv, ako je napríklad dodávka obojživelných bojových lodí triedy Mistral do Ruska; a očakáva úspešné ukončenie rokovaní o zrušení tejto zmluvy;

Energetická a námorná bezpečnosť a bezpečnosť hraníc a ľudí v regióne Čierneho mora

18. víta vykonávanie energetickej politiky EÚ zameranej na podporu energetickej bezpečnosti všetkých členských štátov; naliehavo vyzýva členské štáty, aby prijali potrebné kroky na zníženie svojej energetickej závislosti a na zaistenie bezpečnosti ťažby ropy a plynu a dopravných aktivít v regióne Čierneho mora; vyzýva EÚ, aby si zachovala iniciatívy za diverzifikáciu energetických zdrojov v oblasti Čierneho mora, a to aj prostredníctvom investičných a finančných opatrení, ako súčasť stratégie energetickej nezávislosti; vyzýva Komisiu, aby obnovila práce na výstavbe plynovodu Nabucco; zastáva názor, že konštruktívny a dôveryhodný vzťah medzi susediacimi krajinami je najlepšou zárukou zásobovania členských štátov energiou;

19. je znepokojený skutočnosťou, že výhody vyplývajúce z ťažby a prepravy ropy a plynu v oblasti Čierneho mora sú čoraz závislejšie od úrovne militarizácie, ktorá sa začala po nezákonnej anexii Krymu Ruskom a následnom posilňovaní jeho kapacít v tejto oblasti; opätovne potvrdzuje, že vzhľadom na potenciál nestability, a najmä závislosť Európy od oblasti Čierneho mora, pokiaľ ide o tranzit dodávok energie, má EÚ strategický záujem o to, aby regionálne subjekty odradila od riskantnej politiky, a na tento účel môže byť potrebné mobilizovať európsku námornú a vzdušnú flotilu v Čiernom mori; vyzýva členské štáty, aby prijali opatrenia potrebné na zaistenie bezpečnosti ťažby ropy a plynu a prepravy v regióne Čierneho mora;

20. zdôrazňuje, že súčasná kríza má vplyv na spoluprácu v ďalších dôležitých oblastiach, ako je napríklad riadenie a bezpečnosť hraníc (predovšetkým kontrola migrácie), nezákonné obchodovanie a boj proti organizovanému zločinu;

21. odsudzuje porušovanie ľudských práv na Kryme, ku ktorému dochádza od okupácie ruskými ozbrojenými silami, a to vrátane zastrážovania a rastúceho počtu nedobrovoľných zmiznutí⁽¹⁾, cenzúry slobody prejavu a prenasledovania menšín, najmä etnických a národnostných; odsudzuje systematické prenasledovanie domorodých krymských Tatárov, ktorí sa zúčastnili na demonstráciách na podporu ukrajinskej územnej celistvosti; pripomína, že tisíce krymských Tatárov utiekli zo svojej vlasti pre obavu pred prenasledovaním a hľadajú útočisko v iných regiónoch na Ukrajine; vyjadruje solidaritu s nimi a naliehavo žiada o zlepšenie situácie; vyzýva ruské orgány, aby okamžite zastavili prenasledovanie zákonodarného orgánu krymských Tatárov, ktorým je Mejlis; vyzýva Rusko, aby plne rešpektovalo ľudské práva miestneho obyvateľstva na Kryme, a vyzýva Ukrajinu, EÚ a jej členské štáty, aby monitorovali dodržiavanie ľudských práv na Kryme;

22. žiada o vyšetrovanie a lepší prístup medzinárodných organizácií pre monitorovanie ľudských práv ku všetkým prípadom závažného porušovania ľudských práv na Kryme; vyzýva ukrajinskú vládu, aby využila všetky prostriedky, ktoré má k dispozícii, aby vyšetrila a stíhala vojnové zločiny spáchané na svojom území; vyzýva medzinárodné spoločenstvo vrátane Haagskeho tribunálu, aby začalo s vyšetrovaním potenciálnych zločinov spáchaných počas nezákonnej anexie Krymu a konfliktu na východe Ukrajiny;

23. upozorňuje na mimoriadnu zraniteľnosť životného prostredia v oblasti Čierneho mora; zdôrazňuje, že rastúca militarizácia tohto regiónu predstavuje ďalšie riziká pre tento citlivý ekosystém, a požaduje zriadenie účinného mechanizmu na prevenciu incidentov so spoľahlivým systémom výmeny informácií medzi všetkými pobrežnými krajinami v prípade núdze;

⁽¹⁾ V zmysle článku 7 ods. 1 písm. i) Rímskeho štatútu (2002).

Štvrtok 11. júna 2015

24. pripomína, že vzhľadom na ruskú hybridnú vojnu na Ukrajine musí EÚ naďalej konať a vystupovať jednotne; je pevne presvedčený, že jednota je predpokladom účinnej reakcie na všetky bezpečnostné hrozby a politické výzvy, ktoré vyplývajú z kombinácie ruských vojenských a nevojenských akcií na Ukrajine;

Úloha EÚ a medzinárodných aktérov

25. zdôrazňuje, že oblasť Čierneho mora by mala byť pre EÚ skutočne prvoradá; domnieva sa, že súčasný formát Čiernomorskej synergie je zastaraný; opätovne vyzýva Komisiu a ESVC, aby čo najskôr pripravili komplexnú stratégiu EÚ pre oblasť Čierneho mora; zdôrazňuje, že ustanovenia stratégie námornej bezpečnosti EÚ by sa mali vzťahovať aj na oblasť Čierneho mora; žiada o preskúmanie Európskej bezpečnostnej stratégie a očakáva, že preskúmanie európskej susedskej politiky, ktoré zahŕňa všetky príslušné programy týkajúce sa tejto oblasti, prinesie intenzívnejšiu spoluprácu SBOP s pobrežnými partnerskými štátmi v oblasti Čierneho mora;

26. zdôrazňuje, že napriek praktickému pozastaveniu Čiernomorskej synergie by účinná spolupráca so štátmi v oblasti Čierneho mora mala pokračovať; víta prebiehajúce misie SBOP – poradnú misiu EÚ, pozorovateľskú misiu EÚ a pomocnú hraničnú misiu EÚ – ako dôležité súčasti príspevku EÚ k riešeniu dlhodobých konfliktov v tomto regióne; víta úsilie členských štátov o posilnenie vojenských kapacít pobrežných štátov Čierneho mora, a tým aj zvýšenie ich potenciálu reagovať na krízové situácie v tomto regióne; domnieva sa, že EÚ potrebuje odvážny prístup orientovaný na výsledky, najmä pokiaľ ide o oblasť hospodárstva, obrany a bezpečnosti, s cieľom vnútorne posilniť EÚ, aktualizovať a zlepšiť existujúce nástroje a posilniť schopnosť reakcie Únie na vývoj v susednej oblasti, ktorý ovplyvňuje európsku bezpečnosť;

27. zdôrazňuje rozhodujúci význam koordinácie s NATO, najmä s pobrežnými štátmi Čierneho mora, ktoré sú členmi tejto aliancie, a so Spojenými štátmi, keďže oblasť Čierneho mora predstavuje kľúčovú zložku euroatlantickej bezpečnosti; zdôrazňuje, že modernizácia a zvýšenie vojenských kapacít tých štátov na pobreží Čierneho mora, ktoré sú členmi EÚ a NATO, má kľúčový význam pre zaistenie bezpečnosti a stability v tomto regióne; víta záväzok NATO týkajúci sa podpory regionálneho úsilia štátov na pobreží Čierneho mora zameraného na zaistenie bezpečnosti a stability; zdôrazňuje, že je potrebné, aby EÚ a NATO podporili zachovanie oblasti Čierneho mora ako otvoreného hospodárskeho priestoru; vyzýva OBSE, aby rozšírila svoje úsilie v súvislosti s bezpečnosťou oblasti Čierneho mora; vyzýva EÚ, aby podporovala posilnenú prítomnosť OBSE a nové iniciatívy OBSE v tomto regióne zamerané na uvoľnenie bezpečnostnej situácie;

28. pripomína, že najmä vzhľadom na bezpečnostnú situáciu v oblasti Čierneho mora musia mať všetky členské štáty EÚ rovnakú úroveň bezpečnosti v súlade s článkom 42 ods. 7 ZEÚ;

29. víta záväzok členských štátov NATO týkajúci sa kolektívnej bezpečnosti a v prípade potreby uzákonenia článku 5 Washingtonskej zmluvy; víta rozhodnutie samitu NATO vo Walese o strategických opatreniach na opätovné uistenie spojencov a Akčnom pláne pripravenosti, ktoré predstavujú dôležité prvky bezpečnosti väčšiny dotknutých členských štátov NATO; vyzýva NATO, aby pokračovalo v rozvíjaní svojich kapacít kybernetickej a raketovej obrany, a to aj v oblasti Čierneho mora, a aby vypracovalo pohotovostné plány na zabránenie asymetrickej a hybridnej vojne a na boj proti nim;

30. naliehavo vyzýva Komisiu, aby podporovala členské štáty v ich úsilí o stanovenie riešení v záujme zvýšenia ich rozpočtu na obranu na úroveň 2 %; víta záväzok členov NATO prijatý na poslednom samite NATO v Newporte zabezpečiť, aby ich výdavky na obranu dosiahli do roku 2024 minimálne 2 % HDP; vyjadruje znepokojenie nad tým, že niektorí spojenci oznámili svoj zámer uskutočniť nové škrtky vo výdavkoch na obranu; v tejto súvislosti pripomína článok 3 Washingtonskej zmluvy;

31. pripomína, že aj keď v roku 2008 neboli prijaté žiadosti Gruzínska a Ukrajiny o pripojenie sa k Akčnému plánu členstva v NATO, organizácia NATO na samite v Bukurešti vyhlásila, že Gruzínsko a Ukrajina sa stanú členmi tejto aliancie; poznamenáva, že po vojne v Gruzínsku v roku 2008 a po nezákonnej anexii Krymu v roku 2014 Rusko územne ochromilo tieto dve krajiny, a znemožnilo im tak členstvo v NATO; domnieva sa, že aj keď ich NATO nie je schopná brániť priamo, má morálnu povinnosť podporiť schopnosť Gruzínska a Ukrajiny, aby sa bránili samy;

Štvrtok 11. júna 2015

32. zdôrazňuje, že NATO by si malo zachovať svoju všeobecnú námornú a vzdušnú prevahu v oblasti Čierneho mora a udržať schopnosť sledovať túto oblasť;

o

o o

33. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade, Komisii, podpredsedníčke Komisie/vysokoj predstaviteľke Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku, vládam a parlamentom členských štátov EÚ a všetkým krajinám v oblasti Čierneho mora.
